

[Helge Adam Møller]

så at tro, at man skal kunne følge argumenterne, som hr. Jens Thoft kommer med! Det kan jeg i hvert tilfælde ikke.

Hr. Jens Thoft siger, at det er galimatias at købe nye missiler mod fly, når verden ser ud, som den gør. Nej. Så længe vi har et forsvar, uanset hvor stort eller lille det er, så længe der er en hær i dette forsvar, så skal den hær og de soldater, der er i den, selvfølgelig have mulighed for at forsvare sig, hvis de bliver angrebet af fly, uanset hvilket land de kommer fra. Ellers er det simpelt hen at gøre grin med de mennesker, der forretter tjeneste i forsvaret. Derfor skal vi have Stingerraketter.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

I anledning af hr. Jens Thofts bemærkninger om Stingermissilerne og det nye varslings-system har jeg lyst til at sige, at vi er mange her i Folketinget, som kender hr. Jens Thofts holdning til dansk forsvar. Nu er situationen den, at der er et flertal i Danmark, som går ind for, at vi skal have et forsvar, herunder også Socialdemokratiet.

Aftalen om Stingermissilerne og varslingsanlægget, som der tænkes på, blev indgået i september måned med tiltrædelse af forligspartierne. Det var en tvingende nødvendighed for, at vi, der ønsker, at landet skal kunne forsvare sig og være en del af det samlede NATO, kunne udstyre vores soldater med noget materiel, som gør, at de ikke bliver kanonføde. Det er et holdningsspørgsmål, det er jeg enig i, men det er altså Venstres holdning.

Nu da skatteministeren pludselig bliver inddraget i denne debat, som drejer sig om ratifikation af en CFE-aftale, vil jeg gerne sige, at hr. Jens Thoft vil vel ikke have, at man uden dommerkendelse skulle kunne foretage al mulig kontrol og indtrængen på privat ejendom blot for at kontrollere, om en eller anden har foretaget et mindre fradrag retmæssigt eller uretmæssigt. Hvis det virkelig er tilfældet, er sammenligningen grænseløs forkert. Det, vi taler om her, er en international traktatmæssig forpligtelse, hvor vi kun i yderst sjældne tilfælde vil stå over for at skulle foretage besigtigelse på privat ejendom. Det vil normalt være militære områder.

Jeg synes ærlig talt, at sammenligningen mellem skatteministeren og den situation, vi står over for her, savner sin begrundelse.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er ked af, at hr. Svend Aage Jensby, som mig bekendt er jurist, ikke er opmærksom på, at vi i dansk lovgivning har snevevis af love, der muliggør forskellige former for kontrol, miljøkontrol, moms kontrol, toldkontrol. Også på landbrugsområdet er det muligt at tage ud og kigge på varelagrene. Der er masser af den slags, men jeg kan forstå, hr. Svend Aage Jensby ikke har forstået det. Hr. Svend Aage Jensby har heller ikke forstået den med Stingermissilerne. Det må jeg så prøve at forklare.

Vi har klaret os igennem hele den kolde krig uden de skaldede Stingermissiler. Når så freden er brudt ud og fjenden er væk, så farer I ud og køber Stingermissiler. Det synes jeg altså er at frådse med skatteborgernes penge. Hvor ligger den tvingende nødvendighed, som ikke lå der i 1988 eller i 1987 eller i 1986, da vi for alvor havde den kolde krig? Hvor lå den?

Det er rigtigt, at min holdning altid har været, at ensidige skridt var den eneste vej frem. Hr. Svend Aage Jensby og kollegers holdning har været, at ensidige skridt altid vil betyde, at vi oprustedes ensidigt for derefter balanceret at skulle nedruste. Det gav, som enhver vil vide, det dødvande, vi har haft på nedrustningsområdet.

Først da Sovjetunionen fundamentalt bryder med princippet og siger, nu går vi i gang, oplever vi – og det gør vi faktisk i disse år med Danmark som en overordentlig beklagelig undtagelse – at landene står i kø for at nedruste; USA skærer 25-30 pct. i deres forsvarsudgifter.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at det foregår på den måde, det er godt nok. Men det har da været min opskrift hele tiden, at man skulle opgive den sindssyge balancetankegang, hvor man brugte al energien på at tælle kanonrør og finde ud af, om et stort kanonrør skulle tælle mere end et lille kanonrør, om et stort bum, som de sovjetiske atomvåben gav, skulle tælle mere end de små bum, som amerikanernes, som så til gengæld ramte mere præcis, gav. Og hvordan fandt man omregningsmodeller til disse forskellige våbensystemer, for de var jo ikke ens? Det var lige præcis den tvulge balancetankegang, som gav dødvandet. Den brød Sovjetunionen med, og det er en af årsagerne til, at vi i dag skal ratificere en udmærket traktat.